

172.

Vyhláška ministerstva financí ze dne 20. dubna 1921

o seznámenání a označení titrů předválečného dluhu rakouského a rakousko-uherského, jež jsou v držení neb úschově soudů a jiných státních úřadů, státních ústavů, podniků, fondů a pod. (§§ 11 a 14 vlád. nař. ze dne 7. dubna 1921, č. 151 Sb. z. a n.).

Soudy a jiné státní úřady, státní ústavy, podniky, fondy a pod. (mimo státní úřady, jež dle přílohy A k vládnímu nařízení ze dne 7. dubna 1921, č. 151 Sb. z. a n., jsou úředními schováacími místy), jež jsou podle §§ 11 a 14 citovaného vládního nařízení povinny seznámenati a označiti dluhopisy u nich efektivně ležící, pokud se týče seznámenati dluhopisy uložené mimo území Československé republiky, vyplní trojmo rejstřík na předepsaném vzorci D a označí dluhopisy dle těchto pravidel:

Seznámenati jest trojmo v rejstříku D všechny dluhopisy, jež u úřadů efektivně leží, a to bez rozdílu, jde-li o dluhopisy vlastní, nebo dluhopisy, jež byly úřadu z jakéhokoli důvodu dány v úschovu nebo držbu.

Pro každý druh dluhopisu jest vyhotoviti trojmo zvláštní rejstřík. Na obalu rejstříku jest uvéstí běžné číslo a pojmenování dluhu, jež odpovídá číslu a pojmenování v § 3 citovaného vládního nařízení.

Dluhopisy jest srovnati dle serií, v každé serii dle jmenovité hodnoty a při každé jmenovité hodnotě dle čísel v aritmetickém pořadí.

Při dluhopisech, jež nejsou označeny dle vládního nařízení ze dne 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n., jest v rubrice „poznámka“ připsati „n“. Při dluhopisech označených rakouskou značkou „Oe“ budíž v rubrice „poznámka“ připsáno „Oe“, při dluhopisech pak označených uherskou značkou nebo značkou jiného nástupnického státu, budíž připsáno v rubrice „poznámka“ počáteční písmeno dotyčného státu, jež dluhopis označil, a to „Uh“ pro Uhry, „P“ pro Polsko, „J“ pro Jugoslavii, „R“ pro Rumunsko a „It“ pro Itálii. Mimo to jest při těchto dluhopisech v rubrice „poznámka“ uvéstí jméno a adresu majitele.

Dle stejných zásad jest vyhotoviti trojmo zvláštní rejstřík D o dluhopisech, uložených mimo území Československé republiky, bez rozdílu, jde-li o vlastní dluhopisy úřadu nebo dluhopisy cizí, dané jemu z jakéhokoli důvodu v úschovu neb držbu, tyto cizí však jen, pokud patří československým příslušníkům nebo tuzemským právníckým osobám.

Pokud nejsou úřadu známy serie a čísla těchto dluhopisů, jest povinen si je co nejdříve opatřiti a dodatečně do rejstříku D zapsati.

Na obal rejstříku dluhopisů ležících mimo území Československé republiky jest v horním rohu připsati červenou tužkou C.

Rejstříky lze zhotoviti propisem. Všechny rejstříky jest na důkaz jich správnosti opatřiti razítkem úřadu a podpisem úředníka pověřeného soupisem.

Jeden rejstřík zůstane u dotyčného úřadu, ostatní jest odvésti nejpozději do konce května 1921 revisnímu odboru ministerstva financí.

Potřebné tiskopisy lze obdržeti zdarma na jednoduché potvrzení u nejoližšího úředního schovacího místa, uvedeného v příloze A cit. vládního nařízení, neb na požádání také přímo u ministerstva financí, oddělení II/4b.

Pro označení dluhopisů dle § 14 citovaného vládního nařízení platí toto:

Dluhopisy jest označiti v hořením levém rohu pláště dluhopisu razítkem úřadu (okrouhlým neb podlouhlým) s připojením dne označení a čitelného podpisu úředníka, jež dotyčný úřad označováním pověří.

Dluhopisy označené rakouskou značkou „Oe“, neb značkou uherskou, polskou, rumunskou, jugoslavskou neb italskou nebudtež prozatím označovány. Dluhopisy však, jež nejsou dle vládního nařízení ze dne 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n., označeny, mohou býti podle této vyhlášky označeny.

Jest dbáti toho, aby razítko, datum i podpis úředníka byly čitelné. Při hromadném označování může úředník použiti také svého faksimile.

Ministr financí:

Hanačík v. r.